

teatre

FRANCESC FOGUET I BOREU

Una arcàdia banyada d'alcohol i drogues

Jerusalem

AUTOR: JEZ BUTTERWORTH

Traducció: Cristina Genebat
 Direcció: Julio Manrique
 Teatre Romea, 26 de novembre

Els anhels de viure al marge del sistema establert acaben sovint com el rosari de l'aurora. Això no vol dir que deixin de tenir el seu poder revulsiu o catàrtic. Les societats tradicionals es fonamenten en codis, normes i tabús, sovint marcats per la hipocresia o la doble moral. Qualsevol que vulgui transgredir-los s'exposa a ser castigat per la seva gosadia. El control i la repressió socials tendeixen a delimitar uns marges de tolerància, però actuen implacablement quan són traspassats.

Jerusalem de Jez Butterworth, amb direcció de Julio Manrique, exposa les dificultats enormes per crear un món alternatiu, que s'escapi de les estretors i convencions d'una societat podrida per dins. Johnny Byron, conegut com "El Gall", viu en una caravana instal·lada en una clariana d'un bosc apartat del poble i vorejada de desferres. Aquest heroi antiromàntic, excèntric i fabulador, d'estirp gitana, es mig guanya la vida fent feines domèstiques i venent drogues. A les nits, atreu a la seva arcàdia un grup de joves, alguns menors d'edat, amb qui munta disbauxades festes amb alcohol i drogues.

L'acció transcorre al poble fictici de Wiltshire el dia de Sant Jordi, durant la fira del comtat. Tot el poble es mobilitza per participar a la festa i rematar-la amb una borratxera colossal. En plena decrepitud, Byron és assetjat pels funcionaris municipals, que volen desallotjar-lo per construir-hi una nova urbanització; la mare del seu fill, que reclama que el dugui a la fira; un grup de jovenots amb

DAVID RUANO

ganes de gresca, que el persegueixen per consumir estupefaents, i el seu excol·lega Troy Whitworth, un perdonavides abusador, que amenaça d'apallissar-lo.

Byron s'envolta d'una galeria estereotipada de figures, sense fondària psicològica, que representen el milloret de Wiltshire: Ginger, aspirant frustrat a DJ, ingenu i curt de gambals; el Professor, vaporós filòsof somiatruites; Davey, jove molt arrelat al poble, jornaler d'un escorxador; Lee, un altre jove que es proposa de marxar a Austràlia a l'aventura; Pea i Tanya, dues noies menors d'edat, amb fam d'emocions fortes; Wesley, el propietari d'un pub local, antic company de ressaques de Byron, i Fedra, una adolescent vestida de fada que s'escapa de casa.

Pere Arquillué interpreta Jonny Byron amb un aplom excel·lent. És un borratxo visionari, fatxenda incorregible, camell menyspreable, místic solit/dari... Només per veure'l actuar en aquest conte *punk*,

en què hi ha de tot (dances i cants, versos i paraulotes, mites i realitats), ja paga la pena de resistir les tres hores de funció. Arquillué hi està imponent. La resta dels actors, molt ben dirigits per Manrique, hi aboca una energia fora mida en un muntatge electrificant que decau en la segona part, en què el text tendeix a segregat més moralina de la que caldria.

Darrere de la bacanal etilicòtica, *Jerusalem* ofereix una visió crítica i patètica de la hipocresia de la vida tradicional anglesa. La mateixa cançó "Jerusalem", un himne anglès basat en un poema de William Blake, és una al·lusió a l'Anglaterra profunda, a la terra verda i agradable que tanmateix cova la misèria d'una societat regida per una moral hipòcrita i un capitalisme devastador. Amb unes certes dosis de misteri ancestral, mitologia cèltica i poesia revolucionària, Butterworth crea un artefacte explosiu, ple de vitalitat derrotada, que té un final desolador.